

HET HOUDEN EN KWEKEN VAN THAMNOPHISSEN, DEEL I.

Door: N.R. Reijst, Kasteel Erensteinstraat 29,
6222 VH Maastricht.

Inhoud: Inleiding - De inrichting van het terrarium - Het voedsel.

Dit artikel werd eerder in stencilvorm gepubliceerd door de Lacerta Literaturoordienst. Na het aanbrengen van enkele korrekties en aanvullingen heeft de auteur toestemming gegeven voor publicatie in ons blad.

INLEIDING

De Thamnophissen of kousebandslangen vormen het soortenrijkste geslacht van slangen van Noord Amerika. De slangen van dit geslacht komen voor van Canada tot in het noorden van Zuid Amerika. De verschillende soorten zijn vaak moeilijk van elkaar te onderscheiden, daar tekening en kleur soms zeer variabel zijn.

Voor een diergroep, die over een dergelijk groot gebied, waar de klimatologische omstandigheden zo verschillend zijn, verspreid is, is het niet mogelijk een wijze van houden te beschrijven, die voor elke soort ideaal is. Gelukkig blijken deze slangen over een groot aanpassingsvermogen te beschikken. De soorten waarmee ik ervaring heb, te weten *Thamnophis sirtalis parietalis* uit Canada en *Thamnophis sauritus proximus*, die van Mississippi tot in oost Texas voorkomt, blijken onder de zelfde omstandigheden goed gehouden te kunnen worden.

DE INRICHTING VAN HET TERRARIUM

Hoewel het bodembewonende slangen zijn, klimmen ze graag. We kiezen daarom bij voorkeur een hoog terrarium, waarin we stevige takken of stronken aan-

brengen, om ze gelegenheid tot klimmen te geven. Zoals bijna alle slangen hebben ze een volkomen droge plaats nodig, waar ze zich door en door kunnen verwarmen. De lampen in de lichtkap van een hoog terrarium geven in het bovenste gedeelte zo'n droge en warme plaats. Bij slangen, die steeds in een te vochtige omgeving gehouden worden, zien we vaak een pokachtige huidaandoening optreden.

Het onderste gedeelte van het terrarium kan veel vochtiger gehouden worden, zodat we daar ook planten in kunnen zetten. Deze hebben dan ook niet direct van de door de lampen uitgestraalde warmte te lijden, zodat we in staat zijn van het terrarium een esthetisch geheel te maken.

Voor de beplanting kiezen we bij voorkeur stevige planten, die een stootje kunnen verdragen. Het is het eenvoudigst deze met pot en al in het terrarium te plaatsen, waardoor beschadigde planten gemakkelijk kunnen worden omgewisseld. Bij het inrichten van het terrarium met stronken kunnen we hiermee rekening houden door plaatsen voor bloempotten uit te sparen. Er zullen wel meer planten bruikbaar blijken, doch bij mij gaven Philodendron-soorten nog de beste resultaten, terwijl de Phalangiumsoorten het door hun snelle groei ook goed doen.

Bovenin het terrarium kunnen we gedurende enige uren per dag een temperatuur van circa 40°C. handhaven, terwijl de dieren in de gelegenheid zijn zich naar believen op koelere (lager gelegen) plaatsen terug te trekken.

De bodem voorzien we van een flink waterbassin. De rest kunnen we opvullen met aarde, en eventueel een holle stronk om de dieren gelegenheid tot weggroepen te bieden. Het waterbassin nemen we flink ruim. Hoewel de slangen vaak alleen bij de waterbak komen om daaruit met volle teugen te drinken, willen ze voor de vervelling nogal eens een bad nemen. De afgestroopte huid vinden we dan ook regelmatig in de waterbak terug, tussen de daarin

geplaatste stenen hangend. Ook raken ze in het bassin vaak hun ontlasting kwijt. Dit maakt het noodzakelijk het water dikwijls te verversen, maar dat is altijd nog eenvoudiger dan de ontlasting van de planten of stronken te moeten wassen. Wanneer we het bassin van een flinke afvoer hebben voorzien, is het doorspoelen al heel erg eenvoudig.

Om al deze werkzaamheden ook in een reeds bevolkt terrarium te kunnen uitvoeren, is het bijna noodzakelijk om naast de deurtjes voor het dagelijks voederen en begieten van de planten, de voorruit uitneembaar te maken, bijvoorbeeld door hem als (horizontale) schuifruit uit te voeren. Ook voor het fotograferen van de dieren is dit ideaal.

HET VOEDSEL

Het voedsel bestaat voornamelijk uit kikkers, padden en vis, hoewel we ons vanwege de bescherming van de inheemse kikkers en padden moeten beperken tot vis. Gezonde dieren gaan gewoonlijk zeer vlot aan het voer. Een slang, die mij per luchtpost uit Canada werd toegezonden, at binnen één uur na het uitpakken reeds een kikker.

Minder vlot etende slangen krijgen we vaak aan het voer, door ze bij goed etende slangen te zetten. Het toehappen van de ene slang, brengt vaak ook de andere tot actie. Hier geldt dus "zien eten doet eten!"

Niet vlot reagerende, of slecht etende slangen vragen overigens onze speciale aandacht. Deze blijken vaak ziek te zijn. Daarom zetten we pas ontvangen of gekochte dieren het liefst enige tijd apart ("in quarantaine") om te voorkomen dat we met de nieuwe aanwinsten ongemerkt ook ziekten in het terrarium brengen. Deze quarantaine-periode moet drie maanden duren. Maakt het dier in deze periode een gezonde indruk, dan kan het in het uiteindelijke terrarium worden gehuisvest.